

„Film animowany w edukacji przedszkolnej”
INNOWACJA PROGRAMOWO-METODYCZNA

SPIS TREŚCI

- 1. Wstęp**
- 2. Podłoże i idea wiodąca innowacji:**
 - 2.1. Adresat innowacji i czas realizacji**
 - 2.2. Miejsce realizacji**
 - 2.3. Źródła finansowania**
- 3. Cele edukacyjne**
- 4. Metody i formy pracy**
- 5. Treści programowe**
- 6. Sposoby realizacji**
- 7. Przewidywane efekty**
- 8. Ewaluacja**
- 9. Opis działań**
- 10. Załączniki**
- 11. Literatura i media**

1. Wstęp

Od wielu lat obserwujemy, jak multimedia stają się nieodłącznym elementem funkcjonowania współczesnego człowieka. Ich wpływom nie oprze się także dziecko, do którego obraz dotrze znacznie szybciej i skuteczniej niż jakakolwiek inna forma przekazu. Media w znacznej mierze działają też na naszą podświadomość, co z łatwością można zaobserwować w reklamach, które wykorzystują przekaz podprogowy. Mając wiedzę na ten temat, warto uczynić z mediów sprzymierzeńców procesu edukacyjnego, ucząc równocześnie dzieci, odpowiedzialności w doborze oglądanych treści i higieny w dbaniu o wzrok.

Film, a dla młodszych dzieci często bajka, były niemal od początku XX-go wieku jedną z popularniejszych form spędzania wolnego czasu. Przez lata wizyty w kinie, popularne wśród wszystkich grup społecznych, zmieniały swe znaczenie w procesie kształtowania postaw najmłodszych kinomanów oraz pełniły różne funkcje socjalizacyjno-wychowawcze. Przemiany społeczne i rozwój innych, konkurencyjnych dla filmu mediów, wspieranych poprzez nieustannie rozwijające się nowe źródła szybkiej i łatwej dostępności sprawiły, że dzisiaj mamy możliwość korzystania dowolnych dóbr kultury bez wychodzenia z domowego zacisza. Spowszechniała telewizja, stała się w końcu wypełniaczem czasu, pełniąc często funkcję „opiekunki do dziecka”. Pozbawione nadzoru pociechy bezrefleksyjnie (może nawet bezmyślnie) i bez wsparcia opiekunów oglądały szybko zmieniające się ekranowe kadry.

W końcu najmłodsze medium – Internet – sprawiło, że rodzice i opiekunowie zostali praktycznie pozbawieni jakiegokolwiek kontroli treści, którymi interesuje się ich pociecha. Najmłodsi mogą bez nadzoru oglądać, co im się żywnie podoba. W dobie powszechnego i niekontrolowanego dostępu do Internetu (jeśli nawet rodzic zablokuje wyszukiwanie określonych treści, dziecko może skorzystać z sieci szkolnej lub urzędnika kolegi, u którego rodzice podobnej blokady nie założyli) i tak, choćby z czystej dziecięcej przekory, młody człowiek zapagnie przekonać się, jak to jest z tymi zakazanymi obrazami. Szczególną popularnością cieszą się wulgaryzmy, pornografia i różne formy przemocy. Lepiej więc, by przekonał się o ich istnieniu w otoczeniu rodzinnym, gdy jest jeszcze szansa na rzeczową rozmowę z ojcem, matką, dziadkami lub starszym rodzeństwem.

Filmy warto pokazywać na zasadzie przeciwieństw i kontrastów, kierując się przy tym indywidualnym wyborem, unikając jednocześnie kontrowersyjnych tematów, wiążących się z brutalizacją współczesnego świata (śmierć, wojny, terroryzm, gwałt) oraz liberalizacją światopoglądową dużej części społeczeństwa. Postawy rodziców wobec dzieci i „zakazanych” dla nich treści, w dużym uproszczeniu można określić jako skrajne. Najlepszy jak zwykle jest złoty środek. Pokazywać, uświadamiać, a przede wszystkim rozmawiać w zakresie życiowych spraw i sytuacji, na które dziecko jest już gotowe, to jeden z obowiązków wychowawczych świadomych dorosłych.

Rodzice i opiekunowie mają bowiem największy wpływ na ukształtowanie psychiki, mentalności i systemu wartości dziecka. Dzieje się to w najmłodszych latach, jeszcze zanim dziecko pójdzie do szkoły, czy zaadaptuje się do życia w grupie rówieśniczej (np. grupie kolegów z placu zabaw).

Rodzice i opiekunowie są dla najmłodszych, szczególnie w pierwszych latach życia, najważniejszymi autorytetami. Jednak gdy dziecko idzie do szkoły lub przedszkola, staje się członkiem pierwszej społeczności pozadomowej, przedszkolakiem, uczniem, członkiem grupy koleżeńskiej. Poznaje inne światopoglądy, inne systemy wartości, w zgodzie z którymi wychowuje się inne dzieci. Ma więc do czynienia z kolegami i koleżankami wychowywanymi

w określonym, indywidualnym systemie rodzinnym oraz z nauczycielem, którego zadaniem jest wpojenie i korekta nawyków myślowych nabytych w domu.

W pracy z dzieckiem skutecznie może pomóc właśnie film — doskonałe źródło wiedzy o świecie. Wspólne oglądanie i rozmowa po seansie to nie tylko przyjemność, ale także szansa na przekazanie istotnych wartości i określonego poglądu na świat.

Dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym w sposób niepojęty dla dorosłego człowieka przeżywają wszelkie trudne dla nich sytuacje. Te zaś, które w pełni ukształtowanym psychicznie ludziom jawią się jako trudne, dla najmłodszych przybierają rozmiar o wiele większych tragedii. Dzieci mają prawo do własnego, indywidualnego postrzegania świata. Takie jest prawo wieku! To, co dla niektórych dorosłych jest błahostką, przez dziecko postrzegane będzie jako nierozwiązywalny problem.

Często najmłodszy nie potrafi mówić o swoich kłopotach i trudnych sytuacjach, choćby dlatego, że nie przyswoili jeszcze pojęć, słów związanych z opisem emocji (lub tych emocji nie potrafią

zidentyfikować). To, co naturalne, często uznają za wstydliwe. Mają też nieco banalne i pierwotne poczucie uczciwości i sprawiedliwości. Czują się winne lub nie mogąc znaleźć winnego, obwiniają siebie, choć naprawdę w niczym nie zawiniły. Kumulowanie w sobie problemów może prowadzić do depresji, frustracji, wykształcenia osobowości lękowej, stać się przyczyną nerwic i innych chorób, które mogą nie tylko zniszczyć ich dzieciństwo, ale też odcisnąć piętno na ich dorosłym życiu.

Film jest w tym przypadku medium ułatwiającym porozumienie z najmłodszymi. Sposobem na oswojenie lęków, których przyczyn należałoby szukać w strachu przed wykluczeniem z grupy rówieśniczej lub odrzuceniem przez najbliższych – rodziców i opiekunów. Po obejrzeniu pozwala na neutralną rozmowę o trudnych zachowaniach, lękach, uczuciach i przeczuciach. Uświadamia, nie angażując bezpośrednio przy tym samych zainteresowanych, dzieci.

Może się wydawać, że problematyka niektórych filmów dla dzieci nie dotyczy najmłodszych. Nic bardziej mylnego. Dzieci, tworząc swoistą wspólnotę, utożsamiają się ze swymi rówieśnikami, a więc także i z ich problemami. Ponadto, choć nie zawsze uświadamiają to sobie rodzice lub opiekunowie, są sprytnie, inteligentne, a do tego są świetnymi obserwatorami. Trudne sytuacje podpatrzone u rodziców lub opiekunów próbują rozwiązać na adekwatnym dla ich wieku poziomie. To niekiedy okazuje się niemożliwe lub znacznie przewyższa możliwości emocjonalne dziecka. W tym przypadku film staje się narzędziem prewencyjnym, przygotowującym do życia i pomagającym pojąć niezrozumiałe dla najmłodszych problemy.

Jedną z wartości terapeutycznych filmów, zasługujących na szczególną uwagę, jest budowanie poczucia własnej wartości dziecka. To dzięki niemu ma ono łatwiejszy start do dorosłego życia. Warto uświadamiać mu, że jego osobisty pogląd lub interpretacja jakiegoś zjawiska jest cenna. Film jest najlepszym materiałem do podjęcia tego typu pracy. Umożliwia swobodną interpretację, a przede wszystkim daje możliwość nieskrępowanej wypowiedzi. Dostarcza też szerokiego zakresu tematycznego, umożliwiającego taki wybór treści, aby był spójny z zainteresowaniami dziecka.

Pozwolenie dziecku na wyrażanie własnego zdania na temat związany z oglądanym filmem przyczynia się do rozwoju nieskrępowanej wyobraźni i swobody myśli. Ich ukształtowanie to już przynajmniej połowa sukcesu w drodze do samodzielnego, krytycznego i świadomego odbioru wszystkich mediów.

Zachęcenie dzieci do interpretacyjnych zabaw może zaowocować w przyszłości tak postulowaną dziś oryginalnością, innowacyjnością i pomysłowością, które swe odzwierciedlenie mogą znaleźć w różnych sferach życia: osobistego, społecznego, naukowego i zawodowego.

O tym, jak ważne jest potraktowanie filmu jako równorzędnego narzędzia edukacyjnego, przekonuje niedawno opublikowany raport SNH „OGLĄDAM, CZUJĘ, MYŚLĘ – młodzi w kinie”. Wynika z niego, że kontakt z ambitnym kinem jest jednym z najważniejszych czynników kształtujących osobowość i światopogląd młodych ludzi. Aż 74% młodych ludzi przyznaje, że widziało filmy, które bardzo na nich wpłynęły. Nie należy również zapominać, że edukacja filmowa stanowi niezwykle istotne uzupełnienie lub wstęp do edukacji medialnej, która jest jednym z priorytetów edukacyjnych Unii Europejskiej.

Edukacja filmowa do niedawna nie była w ogóle włączona do obowiązkowego programu nauczania. Optyzmem napawa więc fakt, że obowiązująca nowa podstawa programowa uwzględnia edukację filmową, zaczynając od poziomu szkoły podstawowej.

2. Podłoże i idea wiodąca innowacji

We współczesnej szkole film i inne media to ważne narzędzie edukacyjne. Umiejętnie wykorzystywane, w dużym stopniu przyczyniają się do unowocześnienia procesu nauczania – uczenia się. Konieczność kształtowania kompetencji audiowizualnych oraz przygotowanie młodych ludzi do krytycznego odbioru mediów w szkole XXI wieku jest oczywista. Zmiany dokonujące się w polskiej edukacji powinny uwzględniać film, gdyż jest to nie tylko przydatny środek dydaktyczny, ale i ważny tekst kultury, atrakcyjny dla dzieci i młodzieży. Co prawda znaczenie edukacji filmowej, postrzeganej jako część obszerniejszej i niezmiernie ważnej edukacji medialnej, znalazło swoje potwierdzenie w nowych podstawach programowych dla I i II etapu kształcenia, ale podstawa programowa wychowania przedszkolnego nie zawiera wzmianki na ten temat. A przecież nie brakuje wartościowych filmów, ekranizacji i bajek, właściwych dla poziomu dziecka w wieku przedszkolnym.

Otoczone od urodzenia przez media cyfrowe dzieci, uczą się czerpać informacje i wiedzę z obrazów. Obrazy, a zatem i filmy, mają coraz większe znaczenie dla ich rozwoju i pogłębiania wiedzy o świecie. Powinny być zatem wsparciem dla procesu uczenia się.

Jednocześnie warto poruszyć inny aspekt, którym szeroko zajęli się specjaliści, a dotyczy on zbyt dużej ilości czasu spędzanego przez dzieci przed ekranem telewizora czy komputera. Pedagodzy zgodnie mówią o zgubnych skutkach tego zjawiska. Innowacja pedagogiczna zakłada połączenie wykorzystania upodobań dzieci do oglądania filmów i bajek w celu kształtowania postaw, wprowadzania ich w świat wartości, odkrywania innego oblicza edukacji oraz wyposażenie dzieci w wiedzę i umiejętności dotyczące profilaktyki wzroku.

Punktem wyjścia i jednocześnie trzonem innowacji, jest serial krótkometrażowych filmów dedykowanych dzieciom w wieku od 3 do 6 lat, wykonany w technice animacji lalkowej pt. „Rodzina Treflików”. Ze względu na wykorzystany po raz pierwszy w Polsce na tak szeroką skalę druk 3D, można go uznać za innowacyjny. Serial powstał w Studiu Trefl S.A. w Gdyni, w reżyserii Marka Skrobeckiego, a jego premierę odnotowano 1 czerwca 2016 r. Do końca roku 2019 zrealizowano cztery sezony serialu, z których wybrano na potrzeby niniejszej innowacji 47 filmów.

Innowacja pedagogiczna zakłada, że wiek przedszkolny to dobry moment, by zacząć rozmawiać z dziećmi na trudne do zdefiniowania dla nich tematy jak: uczciwość, kłamstwo, pomoc, współczucie, opieka itp. Odpowiednio dobrany film animowany, z treścią przekazaną w sposób bajkowy, jest dobrym punktem wyjścia do rozmowy o wartościach, trudnych wyborach, dylematach. Dodatkowo innowacja uwzględnia działania plastyczne, matematyczne, przyrodnicze i inne, wykonywane na bazie obejrzanego filmu, utrwalające zawarte w nim treści, ćwiczenia stymulujące wzrok oraz dające możliwość włączenia się w działania rodzicom.

Dziecko z łatwością przenosi się w świat, w którym bohaterami filmów często bywają zwierzęta, rośliny, nierealne postaci, które łączą fantastykę z realizmem zgodnie z naturą

dziecka – odbiorcy, nadającego im charakter osobowy. Mniemanie, że zwierzęta czują i myślą podobnie jak człowiek powoduje, że dzieci identyfikują się z bohaterami Treflików jak ze swoimi rówieśnikami, razem z nimi przeżywają różne przygody i rozwiązują problemy. Wśród bohaterów są postacie fantastyczne, które pośredniczą w poznawaniu realnego świata. Tytułową rodzinę Treflików tworzą: Mama, Tata oraz dzieci: Treflik i Treflinka, a w codziennych przygodach towarzyszą im: Ciocia, która potrafi latać na miotle, sąsiad Robobot – ożywiony robot i Mały Wujcio – tajemniczy przybysz z odległej krainy, którego widzą tylko dzieci.

W związku z tym, że serial „Rodzina Treflików” zyskał niezwykle dużą popularność, na jego bazie powstało wiele łatwo dostępnych materiałów: kolorowanki, labirynty, zadania matematyczne, puzzle, książki, gry planszowe i oczywiście piosenki, którym warto poświęcić uwagę ze względu na to, że przybliżają dzieciom różne style muzyczne – od operowych arii, przez poezję śpiewaną po dziecięce kołysanki.

Tak więc nie tylko nauczyciel, który w ramach realizowanej innowacji jest wyposażony w bogaty zestaw materiałów pomocniczych, ale również otwarty na współpracę z przedszkolem rodzic ma spory zasób łatwo dostępnych pomocy do wspianiałej zabawy z dzieckiem.

Rolą bowiem dorosłych, w tym także rodziców, jest stymulowanie procesem poznawczym dzieci z wykorzystaniem filmów w taki sposób, by świadomie dobierać spośród wielu dostępnych źródeł medialnych te filmy i bajki, które nie są nasycone agresją słowną (wrzaski, krzyki, obraźliwe odzywki) i fizyczną. Małe dzieci nie potrafią oddzielić świata fikcji od realnego i wierzą, że jest on taki jak oglądany na ekranie. Może to powodować zaburzenia poczucia rzeczywistości i sprzyjać naśladowaniu i preferowaniu zachowań przeniesionych ze świata oglądanych filmów i bajek. Dziecko przyjmuje świat taki, jakiego doświadcza, ważne jest więc wybieranie filmów bez przemocy, które staną się materiałem edukacyjnym – nośnikiem wartościowych treści. Do nich z pewnością można zaliczyć prezentację pozytywnych wzorców i przykładów konstruktywnego rozwiązywania konkretnych problemów oraz konfliktów przedstawionych w serialu „Rodzina Treflików”. W innowacji wybrane filmy wykorzystano jako źródło poznania przez dziecko świata oraz doskonałą okazję do prowadzenia rozmów, spostrzegania, analizowania, wnioskowania, określania relacji między bohaterami i zdarzeniami, próbę oceny ich postaw i zachowań oraz dostrzegania ich przyczyn i skutków.

Zadaniem nauczyciela jest dobranie filmu animowanego ze zbioru „Rodzina Treflików” do realizowanej w przedszkolu tematyki tygodnia. Po obejrzeniu filmu, należy przeprowadzić z dziećmi rozmowę poprzez zadawanie ukierunkowanych pytań lub wykonywanie różnorodnych zadań.

Tak więc odpowiednio realizowane zajęcia dydaktyczne w przedszkolu, w oparciu o projekcję filmową, staną się stymulatorem aktywności umysłowej, plastycznej, muzycznej i ruchowej dzieci oraz wzbogacaniem czynnego słownictwa. Wprowadzą dzieci w świat wartości uniwersalnych, takich jak dobro, przyjaźń, piękno, prawda, uczciwość i inne. A także przyczynią się do ukształtowania postaw prozdrowotnych i ekologicznych. Następnym działaniem będzie wykonanie pracy plastycznej, matematycznej lub konstrukcyjnej, a kolejnym – ćwiczenia profilaktyki wzroku.

Mając świadomość, że nie unikniemy kontaktu dzieci z komputerem, tabletem czy smartfonem, warto zadbać o nauczanie dzieci dbania o higienę wzroku. Tak jak każdy organ w naszym ciele, tak też i wzrok męczy się i przeciąża, jeżeli w niewłaściwy sposób z niego korzystamy. W innowacji została wykorzystana wizjonetyka – metoda relaksacji oczu, opracowana przez świetnego amerykańskiego okulistę, dr Williama Beatesa, która do dzisiaj jest rozwijana i stosowana z sukcesem na całym świecie. Oparta na latach doświadczeń i badań pokazuje, jak w naturalny sposób wzmocnić swój wzrok oraz jak powinien wyglądać

prawidłowy proces patrzenia i widzenia, tak bardzo zaburzony w dzisiejszym skomputeryzowanym i technologicznym świecie.

Opracowaną przez siebie metodę dr Beates wykorzystywał do leczenia wad wzroku swoich pacjentów. Zwracał też dużą uwagę na profilaktykę. Dr Beates za klucz do sukcesu w utrzymaniu wzroku w dobrej kondycji uważał relaks. Twierdził, że umiejętność pasywnego i dynamicznego relaksu jest pierwszą i podstawową techniką powodującą poprawę widzenia. Miał on na myśli nie tylko ogólną umiejętność rozluźniania mięśni, ale również relaks umysłu, bez którego proces widzenia nie jest możliwy. W innowacji zaplanowano zatem wykorzystanie między innymi takich technik jak: relaks ciała i oczu, palming, bujanie, wizualizacja, mruganie, mikroruchy oczu, trataka.

Innowacja zakłada również dwa warsztaty z rodzicami, dowolnie rozłożone w czasie jej realizacji. Pierwszy warsztat ma na celu dostarczenie ogólnych informacji o innowacji, zapoznanie z ćwiczeniami wzroku oraz zachęcenie rodziców do uczestnictwa w jej realizacji. Podczas drugiego warsztatu skupić się należy na informacjach nieco szerszych, wskazując rodzicom ich rolę w wychowaniu dzieci na świadomych użytkowników mediów, uwrażliwić na dobór filmów i bajek oraz przekazać informacje na temat bezpiecznego korzystania przez dzieci z Internetu. Wychodząc z założenia „czym skorupka za młodu nasiąknie...”, warto kształtować u dzieci jak najwcześniej właściwe nawyki i budować płaszczyznę zaufania z rodzicami.

Podejmowane działania, wynikające z realizacji innowacji przyczynią się do:

- łatwiejszej realizacji celów wychowawczych i edukacyjnych,
- wsparcia dzieci do funkcjonowania w rzeczywistości poza przedszkolnej,
- wzbogacenia oferty edukacyjnej przedszkola,
- poszerzenia współpracy z rodzicami,
- wyposażenia rodziców w wiedzę na temat „dziecko w sieci”,
- zapoznania dzieci z ćwiczeniami profilaktyki wzroku.

Zaproponowane w innowacji treści w zakresie zadań związanych z projekcją filmów „Rodzina Treflików” oraz ćwiczeń relaksacji oczu, w całości wykraczają poza podstawę programową wychowania przedszkolnego i są dostosowane do możliwości intelektualnych dzieci w wieku przedszkolnym.

2.1. Adresat innowacji i czas realizacji

Innowacja „Film animowany w edukacji przedszkolnej”, adresowana jest do dzieci od 3 do 6 lat, przez 4-letni okres edukacyjny, uczęszczających do Tematyka oraz treści zawarte w innowacji dostosowane są do możliwości rozwojowych dzieci. Realizacja tematyki będzie odbywać się w okresie od września do czerwca przez cztery lata szkolne począwszy od września r. W każdym miesiącu odbędą się dwie emisje wybranych przez nauczyciela filmów. Dniem emisji filmu i przeprowadzeniem rozmowy tematycznej z dziećmi będzie poniedziałek. Następnie odwołamy się do sytuacji, zdarzenia, bohaterów występujących w filmie/bajce, a następnie dzieci wykonają pracę matematyczną, konstrukcyjną lub plastyczną wybraną techniką. Można też zaplanować odpowiednio dostosowane ćwiczenia z rozwoju mowy i myślenia, umuzykalniające czy przyrodnicze. W kolejnym dniu dzieci będą wykonywać ćwiczenia profilaktyki wzroku, w których można uwzględnić wykorzystanie pracy wykonanej w dniu poprzednim. Kontynuacją działań innowacyjnych mogą być rozmowy prowadzone przez rodziców z dziećmi w domu, dotyczące obejrzanych w przedszkolu treści lub jakakolwiek inna działalność z dostępnych np. w Internecie źródeł. Rodzice będą mieli dowolność w zakresie współuczestnictwa w innowacji. Jednak z punktu widzenia realizowanej

tematyki, ważny jest ich udział w dwóch warsztatach zaplanowanych w cyklu obejmującym innowację.

2.2. Miejsce realizacji:

.....
(nazwa placówki)
.....
(adres)
.....
(grupa w której realizowana będzie innowacja)

2.3. Źródła finansowania innowacji:

Innowacja nie wymaga dodatkowych środków finansowych pochodzących spoza placówki.

3. Cele edukacyjne:

- kształtowanie umiejętności pogłębionego odbioru przekazu filmowego i jego wartościowania pod względem etycznym i estetycznym,
- kształtowanie postaw krytycznych oraz umiejętności dokonywania wyborów selektywnych i wartościujących,
- poznanie wybranych filmów animowanych z cyklu „Rodzina Treflików”,
- wyrobienie szacunku do swojego ciała pod kątem zmysłu wzroku.

Cel główny:

Głównym celem prezentowanej innowacji jest wyposażenie dziecka w wieku przedszkolnym w wiedzę dotyczącą edukacji medialnej, która wzbogaci świadome poznanie otaczającego świata. Realizacja innowacji pozwoli dziecku poprawnie wykorzystywać przestrzeń medialną z zachowaniem właściwej higieny oczu. Treści realizowanej tematyki będą pomocne dziecku w funkcjonowaniu w grupie rówieśniczej i wprowadzeniu w system wartości.

Cele szczegółowe:

- poznawanie świata poprzez film animowany i rozwijanie w tym zakresie indywidualnych zainteresowań,
- rozwijanie spostrzegania, analizowania i wnioskowania na podstawie omawianych filmów animowanych,
- próba dokonania oceny postaw i zachowań bohaterów „Rodziny Treflików”,
- dostrzeganie przyczyn i skutków zdarzeń,
- wprowadzenie dzieci w świat wartości uniwersalnych, jak dobro, przyjaźń, prawda, uczciwość, zdrowie, ekologia, itp.
- nazwanie i zdefiniowanie tych wartości na podstawie praktycznych przykładów, analizowanych po odtworzeniu filmu animowanego,
- rozwijanie umiejętności społecznych, niezbędnych w poprawnych relacjach z innymi dziećmi i dorosłymi,
- stymulowanie różnorodnej aktywności, w tym umysłowej i plastycznej w oparciu o

- projekcję filmową,
- rozwijanie wyobraźni i swobody myśli,
- kształtowanie postaw prozdrowotnych i proekologicznych,
- budzenie świadomości dbania o swój wzrok,
- stymulowanie aparatu wzroku poprzez wykonywanie ćwiczeń relaksacyjnych oczu wg. dr W. Batesa.

4. Metody i formy pracy

Innowacja zakłada współpracę ze środowiskiem rodzinnym dziecka poprzez:

- indywidualne rozmowy z rodzicami,
- dwa spotkania warsztatowe z rodzicami w cyklu realizacji innowacji,
- możliwość włączenia się w działania przedszkola w wybranej przez siebie formie.

Nowatorską metodą, którą wykorzystuje się w innowacji, jest metoda ćwiczeń relaksacyjnych oczu wg dr W. Batesa.

Aby osiągnąć założone cele, zastosowano również następujące metody:

- metody aktywne: „niedokończonych zdań”, „co by było, gdyby”, „co było dalej?” (stosuje się podczas przerywania projekcji filmu),
- techniki twórczego myślenia: „burza mózgów”,
- metody czynne: praktycznego działania - oparte na technikach plastycznych - rysowanie kredką lub mazakiem na tablicy, kartonach, dużych arkuszach papieru, balonach, kartkach, wyklejanie, wydzieranie, lepienie itp., rysowanie kredą na chodniku, konstrukcje z klocków,
- ćwiczeń profilaktycznych wzroku wg dr Batesa,
- gimnastyki mózgu wg Paula Dennisona,
- metody słowne: rozmowa kierowana,
- metody oglądowe: film animowany, ilustracja.

Wszelkie metody powinny być wspierane przez odpowiednio dobrane formy pracy inicjujące aktywność dzieci. Innowacja przewiduje stosowanie zróżnicowanych form organizacji pracy dzieci:

- indywidualna,
- zbiorowa,
- zespołowa.

5. Treści programowe

Od września 2017r. obowiązuje w zmienionej treści Podstawa programowa wychowania przedszkolnego dla przedszkoli, oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych oraz innych form wychowania przedszkolnego, która określa zadania przedszkola w stosunku do wychowanka. Wymienione są w niej między innymi, takie zadania, jak: systematyczne wspieranie rozwoju mechanizmów uczenia się dziecka, prowadzące do osiągnięcia przez nie poziomu umożliwiającego podjęcie nauki w szkole oraz kreowanie, wspólne z rodzicami, sytuacji prowadzących do poznania przez dziecko wartości i norm

społecznych, których źródłem jest rodzina, grupa w przedszkolu, inne dorosłe osoby, w tym osoby starsze, oraz rozwijania zachowań wynikających z wartości możliwych do zrozumienia na tym etapie rozwoju, a także przygotowywanie do rozumienia emocji, uczuć własnych i innych ludzi oraz dbanie o zdrowie psychiczne. A wszystko to adekwatne do intelektualnych możliwości i oczekiwań rozwojowych dzieci.

Głównym zadaniem innowacji, jest zatem wsparcie nauczyciela w realizacji treści z II-go i III-go obszaru rozwoju dziecka, tj. emocjonalnego i społecznego, który zwłaszcza w przypadku dzieci młodszych, jest trudny do zrealizowania. Wspierając się filmem animowanym, jako główną formą pracy z dzieckiem, przekazywane będą wybrane treści w sposób przystępny i zrozumiały.

W innowacji zaplanowano realizację osiągnięć z podstawy programowej oraz z działań innowacyjnych, które zostały zapisane kursywą.

Realizowane obszary Podstawy Programowej:

II Emocjonalny obszar rozwoju dziecka.

- rozpoznaje i nazywa podstawowe emocje, próbuje radzić sobie z ich przeżywaniem,
- szanuje emocje swoje i innych osób,
- rozróżnia emocje i uczucia przyjemne i nieprzyjemne, ma świadomość, że odczuwają i przeżywają je wszyscy ludzie,
- wyraża swoje emocje i uczucia w stosunku do bohaterów medialnych,
- przeżywa problemy związane z sytuacjami i zdarzeniami z filmu,
- porównuje kontrastowe stany emocjonalne jak: miłość-nienawiść, gniew-spokój, smutek-radość.

III Społeczny obszar rozwoju dziecka.

- przejawia poczucie własnej wartości jako osoby, wyraża szacunek wobec innych osób i stara się przestrzegać tych wartości, nawiązuje relacje rówieśnicze,
- używa zwrotów grzecznościowych w sytuacji wymagającej przeproszenia i przyjęcia konsekwencji swojego zachowania,
- ocenia swoje zachowanie w kontekście podjętych czynności i zadań oraz przyjętych norm grupowych; przyjmuje i respektuje zasady zabawy w grupie, współdziała z dziećmi w zabawie, pracach użytecznych,
- nazywa i rozpoznaje wartości związane z umiejętnościami i zachowaniami społecznymi,
- obdarza uwagę inne dzieci i osoby dorosłe,
- komunikuje się z dziećmi i osobami dorosłymi, wykorzystując komunikaty werbalne i pozawerbalne,
- porównuje swoje zachowanie z zachowaniem bohaterów z filmu,
- próbuje analizować postawy i zachowania bohaterów filmowych,
- rozumie komunikaty pozawerbalne (dźwięk, obraz) w przekazie medialnym,
- kształtuje postawę otwartości wobec odmienności.

IV Poznawczy obszar rozwoju dziecka.

- wyraża swoje rozumienie świata, zjawisk i rzeczy znajdujących się w bliskim otoczeniu za pomocą języka mówionego, posługuje się językiem polskim w mowie zrozumiałej dla dzieci i osób dorosłych,
- odróżnia elementy świata fikcji od realnej rzeczywistości; byty rzeczywiste od medialnych, byty realistyczne od fikcyjnych,
- odpowiada na pytania,

- wymienia kolejność zdarzeń występujących w filmie,
- potrafi proponować różne zakończenia akcji,
- układa narrację do filmu animowanego,
- udziela odpowiedzi na temat poruszany w filmie związany z otaczającą rzeczywistością,
- poznaje przekazy audiowizualne odpowiednie dla stopnia rozwoju intelektualnego,
- uczy się nowych ćwiczeń związanych z ochroną zdrowia,
- poszerza zasób słownictwa o określenia: umami, bandžo, origami, panda, bambus, lunatyk, podium, konkurencja, olimpiada, pasja, tolerancja,
- poznaje wybrane powiedzenia i przysłowia i próbuje je w miarę swoich możliwości zrozumieć.